บทที่ 2
การประติบัติเยี่ยงคนชาติและการเข้าสู่ตลาดของสินค้า

ส่วนที่ 1: คำนิยามและขอบเขตการใช้

ข้อ 2.1: คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทนี้

ความตกลงเอ ดี หมายถึง ความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ 6 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ

สินค้าเกษตร หมายถึง สินค้าเหล่านั้นที่มีการอ้างถึงในข้อ 2 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร ตามภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ

ธุรกรรมด้านกงสุล หมายถึง ข้อกำหนดที่ว่า สินค้าของภาคีฝ่ายหนึ่งที่มุ่งหมายสำหรับการส่งออกไปยังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ต้องถูกส่งไปอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกงสุลของภาคีผู้นำเข้าในดินแดนของภาคีผู้ส่งออกเป็นลำดับแรก เพื่อความมุ่งประสงค์ในการได้รับบัญชีราคาสินค้าทางกงสุลหรือการตรวจลงตราทางกงสุลสำหรับบัญชีราคาสินค้าทางการค้า หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า บัญชีสินค้าสำหรับเรือ ใบขนสินค้าขาออกของผู้ส่งสินค้าหรือเอกสารศุลกากรอื่นใด ที่กำหนดสำหรับ หรือที่เกี่ยวกับการนำเข้า

อากรศุลกากร รวมถึง อากรศุลกากรหรืออากรนำเข้าใด ๆ และค่าภาระประเภทใด ๆ ที่เรียกเก็บจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการนำเข้าสินค้า รวมถึงภาษีพิเศษหรือค่าภาระเพิ่มเติมในรูปแบบใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการนำเข้านั้น แต่ไม่รวมถึง

(เอ) ค่าภาระใด ๆ ที่เทียบเท่ากับภาษีภายในประเทศ ซึ่งเรียกเก็บโดยสอดคล้องกับข้อ 3 วรรค 2 ของแกตต์ 1994

(บี) อากรตอบโต้การทุ่มตลาด อากรตอบโต้การอุดหนุน หรืออากรปกป้อง ที่นำมาใช้ตามข้อ 6 ของแกตต์ 1994 ความตกลงเอ ดี ความตกลงเอส ซี เอ็ม ข้อ 19 ของแกตต์ 1994 ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้อง และข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร หรือ

(ซี) ค่าธรรมเนียมหรือค่าภาระอื่น ๆ ที่เรียกเก็บเกี่ยวกับการนำเข้าต้องสอดคล้องกับต้นทุนของบริการที่ได้ให้ไว้

ปลอดอากร หมายถึง ไม่มีภาระอากรศุลกากร

การอุดหนุนการส่งออก จะมีความหมายตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1 (อี) ของความตกลงว่าด้วยการเกษตร รวมถึงการแก้ไขใด ๆ ของข้อดังกล่าว

การอนุญาตการนำเข้า หมายถึง ขั้นตอนทางปกครองที่กำหนดให้ต้องมีการส่งคำขอหรือเอกสารอื่น ๆ (นอกเหนือไปจากที่กำหนดโดยทั่วไปสำหรับความมุ่งประสงค์ในการตรวจผ่านทางศุลกากร) ให้แก่หน่วยงานทางปกครองที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ต้องกระทำก่อนการนำเข้ามาในดินแดนของภาคีผู้นำเข้า

ความตกลงว่าด้วยการอนุญาตการนำเข้า หมายถึง ความตกลงว่าด้วยวิธีการออกใบอนุญาตนำเข้าที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ และ

ความตกลงเอส ซี เอ็ม หมายถึง ความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยการอุดหนุนและมาตรการตอบโต้การอุดหนุน ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 เอ ของความตกลงดับบลิว ที โอ

ข้อ 2.2: ขอบเขต

ยกเว้นจะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ บทนี้จะต้องใช้กับการค้าสินค้าระหว่างคู่ภาคี

ส่วนที่ 2: การประติบัติเยี่ยงคนชาติ

ข้อ 2.3: การประติบัติเยี่ยงคนชาติ

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การประติบัติเยี่ยงคนชาติแก่สินค้าของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งตามข้อ 3 ของแกตต์ 1994 รวมถึงบันทึกสำหรับการตีความ และเพื่อการนี้ ข้อ 3 ของแกตต์ 1994 และบันทึกสำหรับการตีความของข้อดังกล่าว จะผนวกรวมอยู่ในและถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม

2. ไม่ให้ใช้วรรค 1 กับมาตรการที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2-เอ (ข้อยกเว้นต่อการประติบัติเยี่ยงคนชาติและข้อจำกัดในการนำเข้าและส่งออก)

ส่วนที่ 3: การยกเลิกอากรศุลกากร

ข้อ 2.4: การยกเลิกอากรศุลกากร

1. ยกเว้นจะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ ภาคีทั้งสองฝ่ายจะต้องไม่ขึ้นอากรศุลกากรใด ๆ ที่มีอยู่เดิมหรือนำอากรศุลกากรใหม่ใด ๆ มาใช้กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดซึ่งครอบคลุมโดยภาคผนวก 2-บี (ตารางข้อผูกพันภาษี)

2. ยกเว้นจะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องยกเลิกอากรศุลกากรของตนสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด โดยเป็นไปตามตารางของตนซึ่งระบุไว้ในภาคผนวก 2-บี (ตารางข้อผูกพันภาษี)

3. แผนการยกเลิกภาษีจะต้องไม่ใช้กับสินค้าใช้แล้วที่ถูกจัดอยู่ภายใต้เอช เอสเดียวกันกับสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วเหล่านั้นที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2-ซี (สินค้าใช้แล้ว)

4. สำหรับสินค้าที่ถูกจัดอยู่ในประเภท “อาร์” ภายหลังระยะเวลาห้าปีนับแต่ปีปฏิทินที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ และเมื่อภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ คู่ภาคีจะต้องจัดให้มีการหารือเพื่อพิจารณาการขยายขอบเขตของการยกเลิกอากรศุลกากรตามที่ระบุไว้ในตารางของตนในภาคผนวก 2-บี (ตารางข้อผูกพันภาษี)

5. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจ

(เอ) ปรับเพิ่มอัตราอากรศุลกากรขึ้นถึงระดับที่กำหนดไว้ในตารางของตนตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2-บี (ตารางข้อผูกพันภาษี) หลังจากที่ได้ดำเนินการลดอัตราอากรศุลกากรฝ่ายเดียวสำหรับปีที่เกี่ยวข้องแล้ว หรือ

(บี) คงไว้ซึ่งหรือเพิ่มอัตราอากรศุลกากรตามที่ได้รับอนุญาตโดยองค์กรระงับข้อพิพาทของดับบลิว ที โอ หรือเป็นไปตามบทที่ 15 (การระงับข้อพิพาท)

ข้อ 2.5 การเร่งการยกเลิกภาษี

1. เมื่อมีการร้องขอของภาคีฝ่ายหนึ่ง คู่ภาคีจะต้องหารือเพื่อพิจารณาเร่งการยกเลิกอากรศุลกากรสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2-บี (ตารางข้อผูกพันภาษี)

2. ความตกลงของคู่ภาคีเพื่อเร่งการยกเลิกอากรศุลกากรสำหรับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด จะต้องมีผลใช้บังคับภายหลังจากที่คู่ภาคีได้แลกเปลี่ยนการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรยืนยันว่าตนได้ดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายภายในที่จำเป็นเสร็จสิ้นแล้ว และในวันนั้นหรือวันอื่น ๆ ตามที่คู่ภาคีอาจตกลงกัน

3. ภาคีฝ่ายหนึ่งอาจเร่งการยกเลิกอากรศุลกากรฝ่ายเดียวเมื่อใดก็ได้ให้แก่สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งตามที่ระบุไว้ในตารางของตน ภาคีฝ่ายหนึ่งที่พิจารณาว่าจะกระทำการดังกล่าว จะต้องแจ้งต่อภาคีอีกฝ่ายหนึ่งโดยเร็วที่สุดเท่าที่สามารถปฏิบัติได้

ส่วนที่ 4: มาตรการที่มิใช่ภาษี

ข้อ 2.6: ข้อจำกัดการนำเข้าและส่งออก

1. ยกเว้นจะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้ ภาคีทั้งสองฝ่ายจะต้องไม่นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่มิใช่ภาษีใด ๆ ซึ่งห้ามหรือจำกัดการนำเข้าสินค้าใด ๆ ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือในการส่งออกหรือการขายเพื่อการส่งออกสินค้าใด ๆ ที่จะส่งไปยังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ยกเว้นที่เป็นไปตามข้อ 11 ของแกตต์ 1994 และบันทึกสำหรับการตีความของข้อดังกล่าว และเพื่อการนี้ ให้ถือว่าข้อ 11 ของแกตต์ 1994 และบันทึกสำหรับตีความของข้อดังกล่าว จะผนวกรวมอยู่ในและถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม

2. คู่ภาคีเข้าใจว่า สิทธิและพันธกรณีในวรรค 1 ภายใต้แกตต์ 1994 ซึ่งถูกนำมาผนวกรวมไว้โดยวรรค 1 นั้น ห้ามภาคีฝ่ายหนึ่งนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการใด ๆ ต่อไปนี้ ในพฤติการณ์ใด ๆ ที่รูปแบบการจำกัดอื่นใดถูกห้าม

(เอ) การกำหนดเงื่อนไขราคาของสินค้าส่งออกและนำเข้า ยกเว้นที่ได้รับอนุญาตเพื่อบังคับใช้คำสั่งและการดำเนินการเพื่อตอบโต้การอุดหนุนและการทุ่มตลาด

(บี) การอนุญาตนำเข้าที่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการกระทำตามข้อกำหนดให้ปฏิบัติ หรือ

(ซี) การจำกัดการส่งออกโดยสมัครใจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อ 6 ของแกตต์ 1994 ตามที่ปฏิบัติตามข้อ 18 ของความตกลงเอส ซี เอ็ม และข้อ 8.1 ของความตกลงเอ ดี

3. วรรค 1 และ 2 จะต้องไม่ใช้กับมาตรการที่ระบุไว้ในภาคผนวก 2-เอ (ข้อยกเว้นต่อการประติบัติเยี่ยงคนชาติและข้อจำกัดในการนำเข้าและส่งออก)

4. ภาคีทั้งสองฝ่ายจะต้องไม่กำหนดให้บุคคลของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจัดตั้งหรือคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ทางสัญญาหรือความสัมพันธ์อื่น ๆ กับผู้จัดจำหน่ายในดินแดนของตน เป็นเงื่อนไขในการประกอบกิจการนำเข้าหรือในการนำเข้าสินค้า

5. ไม่มีความใดในวรรค 4 ห้ามภาคีฝ่ายหนึ่งจากการกำหนดให้มีการแต่งตั้งตัวแทน เพื่อความมุ่งประสงค์ในการอำนวยความสะดวกการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานกำกับดูแลของภาคีนั้นกับบุคคลของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 4 **ผู้จัดจำหน่าย** หมายถึง บุคคลของภาคีฝ่ายหนึ่งซึ่งรับผิดชอบในการจัดจำหน่ายเชิงพาณิชย์ การเป็นตัวแทน การได้รับสัมปทาน หรือการเป็นผู้แทนในดินแดนของภาคีนั้นสำหรับสินค้าของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 2.7: การอนุญาตการนำเข้า

1. ภาคีทั้งสองฝ่ายจะต้องไม่นำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการอนุญาตการนำเข้า และเพื่อการนี้ ความตกลงว่าด้วยการอนุญาตการนำเข้าจะผนวกรวมอยู่ในและถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม

2. โดยพลันหลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงกระบวนการการอนุญาตการนำเข้าที่มีอยู่ของตน หากมี ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวจะต้อง

(เอ) รวมข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ของความตกลงว่าด้วยการอนุญาตการนำเข้า และ

(บี) ไม่กระทบต่อการพิจารณาว่ากระบวนการการอนุญาตการนำเข้านั้นสอดคล้องกับความตกลงนี้หรือไม่

3. ก่อนที่จะใช้กระบวนการการอนุญาตการนำเข้าใหม่หรือที่มีการปรับเปลี่ยน ภาคีฝ่ายหนึ่งจะต้องเผยแพร่กระบวนการใหม่หรือการปรับเปลี่ยนดังกล่าวบนเว็บไซต์ทางการของภาครัฐ หรือในวารสารทางการฉบับเดียว ทั้งนี้ ภาคีฝ่ายนั้นจะต้องดำเนินการดังกล่าว เมื่อใดก็ตามที่สามารถปฏิบัติได้ 21 วัน ก่อนวันที่มีผล แต่ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ต้องไม่ช้ากว่าวันที่กระบวนการใหม่หรือการปรับเปลี่ยนนั้นมีผล

4. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงกระบวนการการอนุญาตการนำเข้าใหม่ใด ๆ และการปรับเปลี่ยนใด ๆ ซึ่งกระบวนการอนุญาตการนำเข้าที่มีอยู่ของตน โดยเท่าที่เป็นไปได้ 10 วันก่อนวันที่มีผล แต่ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ต้องไม่ช้ากว่าวันที่มีผลของกระบวนการการอนุญาตนั้น

ข้อ 2.8: ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการบริหารจัดการและพิธีการ

1. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่าค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่ถูกกำหนดไว้หรือในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้าหรือการส่งออกของสินค้าสอดคล้องกับตามข้อ 8 วรรค 1 ของแกตต์ 1994 และบันทึกสำหรับการตีความของข้อนี้ เพื่อการนี้ ข้อ 8 ของแกตต์ 1994 และบันทึกสำหรับการตีความของข้อนี้จะผนวกรวมอยู่ในและถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม

2. ภาคีทั้งสองฝ่ายจะต้องไม่กำหนดให้มีการทำธุรกรรมด้านกงสุล รวมถึงค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าสินค้าใด ๆ ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

3. ภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีและคงไว้ผ่านทางอินเตอร์เน็ตซึ่งรายการปัจจุบันของค่าธรรมเนียมและค่าภาระที่ตนกำหนดในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้าหรือการส่งออก

ข้อ 2.9: รัฐวิสาหกิจการค้า

สิทธิและพันธกรณีของคู่ภาคีซึ่งเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจการค้าจะต้องอยู่ภายใต้การกำกับโดยข้อ 17 ของแกตต์ 1994 บันทึกสำหรับการตีความของข้อนี้ และความเข้าใจว่าด้วยการตีความของข้อ 17 ของแกตต์ 1994 ซึ่งจะผนวกรวมอยู่ในและถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม

ข้อ 2.10: การประเมินราคาศุลกากร

1. ความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร และความตกลงใด ๆ ที่มาแทนที่ในอนาคต จะต้องกำกับด้วยการใช้กฎเกณฑ์การประเมินราคาศุลกากรที่คู่ภาคีนำมาใช้กับการค้าระหว่างกัน เพื่อการนี้ ให้ถือว่าความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร และความตกลงใด ๆ ที่มาแทนที่ในอนาคต ตลอดจนข้อตัดสินใจของดับบลิว ที โอ ของคณะกรรมการว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร จะผนวกรวมอยู่ในและถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงนี้โดยอนุโลม

2. กฎหมายศุลกากรของคู่ภาคีจะต้องสอดคล้องกับข้อ 7 ของแกตต์ 1994 และความตกลงว่าด้วยการประเมินราคาศุลกากร

ส่วนที่ 5: มาตรการอื่น ๆ

ข้อ 2.11: การอุดหนุนการส่งออกทางการเกษตร

1. คู่ภาคีมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการยกเลิกการอุดหนุนการส่งออกสำหรับสินค้าเกษตรทุกรูปแบบในระดับพหุภาคีและจะต้องทำงานร่วมกันที่จะบรรลุความตกลงในดับบลิว ที โอ ในการยกเลิกการอุดหนุนดังกล่าว และป้องกันการนำการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรในรูปแบบใด ๆ ก็ตามกลับมาใช้

2. ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ภาคีจะต้องไม่คงไว้ ริเริ่ม หรือนำกลับมาใช้ซึ่งการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรที่จะส่งไปยังดินแดนของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 2.12: ระบบการเก็บภาษีพิเศษสำหรับช่วงราคานำเข้า

สาธารณรัฐเปรูอาจคงไว้ซึ่งระบบการเก็บภาษีพิเศษสำหรับช่วงราคาที่นำเข้าที่กำหนดขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาสูงสุดหมายเลข 115-2001-อี เอฟ และที่แก้ไข ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรที่ระบุด้วยเครื่องหมายดอกจันหนึ่งตัว (*) ในคอลัมน์ (ระบบการจัดเก็บภาษีพิเศษสำหรับช่วงราคานำเข้า) ของตารางของตน

ส่วนที่ 6: บทบัญญัติด้านสถาบัน

ข้อ 2.13: คณะอนุกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้า

1. ณ ที่นี้ คู่ภาคีจัดตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยการค้าสินค้า (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “คณะอนุกรรมการ”) ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของภาคีแต่ละฝ่าย ทั้งนี้ การประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานเฉพาะกิจใด ๆ ให้กระทรวงการค้าต่างประเทศและการท่องเที่ยวของเปรู (มินิสเตริโอ เด โกเมร์ซิโอ เอ็กซ์เตริออร์ อี ตูริสโม - มินเซตูร์) และกระทรวงพาณิชย์ของไทย หรือหน่วยงานผู้สืบสิทธิต่อจากหน่วยงานดังกล่าวเป็นผู้ประสานงาน

2. ให้คณะอนุกรรมการมีหน้าที่ซึ่งรวมถึง อาทิ

(เอ) ทบทวนและติดตามการบริหารจัดการและการดำเนินการตามบทนี้

(บี) ส่งเสริมการค้าสินค้าระหว่างคู่ภาคี รวมถึงการดำเนินการผ่านการหารือเกี่ยวกับการเร่งการยกเลิกภาษีภายใต้ความตกลงนี้ และประเด็นอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

(ซี) ทบทวนการแก้ไขเอช เอส ในอนาคต เพื่อทำให้มั่นใจว่าพันธกรณีของภาคีแต่ละฝ่ายภายใต้ความตกลงนี้จะไม่เปลี่ยนแปลง และจัดให้มีการหารือเพื่อแก้ไขข้อขัดแย้งใด ๆ ระหว่าง

(หนึ่ง) การแก้ไขเอช เอส และภาคผนวก 2-บี (ตารางข้อผูกพันภาษี) ในภายหลัง หรือ

(สอง) ภาคผนวก 2-บี (ตารางข้อผูกพันภาษี) และบัญชีพิกัดศุลกากรภายในประเทศ

(ดี) หารือและพยายามที่จะแก้ไขความแตกต่างใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างคู่ภาคีในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจำแนกประเภทสินค้าตามเอช เอส

(อี) หารือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบทนี้ตามที่คู่ภาคีอาจตกลงกัน

(เอฟ) จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจที่มีอำนาจหน้าที่เฉพาะ

(จี) รายงานผลการพิจารณาต่อคณะกรรมาธิการร่วม และ

(เอช) กระทำหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมาธิการร่วมมอบหมาย

3. คณะอนุกรรมการจะต้องประชุมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เว้นแต่คู่ภาคีจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ เมื่อมีสถานการณ์พิเศษเกิดขึ้น คณะอนุกรรมการจะต้องจัดให้มีการประชุมเมื่อใดก็ได้เมื่อภาคีฝ่ายหนึ่งร้องขอ